31977L0453

SMERNICA RADY

z 27. júna 1977

o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení týkajúcich sa činnosti sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť

(77/453/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä jej články 49, 57, 66 a 235,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na mienku Zhromaždenia, [1]

so zreteľom na názor Hospodárskeho a sociálneho výboru, [2]

keďže na dosiahnutie vzájomného uznávania diplomov, certifikátov a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť v zmysle smernice Rady 77/452/EEC, [3] porovnateľná povaha výcvikových kurzov v členských štátoch umožňuje koordináciu na tomto úseku, za predpokladu že sa dodržia minimálne štandardy, ktoré členským štátom ponechajú slobodu pri organizácii výučby;

keďže koordinácia v zmysle tejto smernice nevylučuje následnú koordináciu;

keďže koordinácia v zmysle tejto smernice pokrýva odborný výcvik sestier zodpovedných za poskytovanie všeobecnej starostlivosti; pretože, pokiaľ ide o výcvik, zatiaľ väčšina členských štátov nerozlišuje medzi sestrami, ktoré vykonávajú svoje povinnosti v pracovnoprávnom vzťahu a sestrami, ktoré sú samostatne zárobkovo činné; z tohto dôvodu a v záujme podpory – nakoľko to je len možné – voľného pohybu odborných pracovníkov vo vnútri spoločenstva sa javí potreba rozšíriť uplatňovanie tejto smernice na sestry, ktoré vykonávajú svoje povinnosti v pracovnoprávnom vzťahu,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Členské štáty podmienia udelenie diplomov, certifikátov a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť v zmysle špecifikácie uvedenej v článku 3 smernice 77/452/EHS úspešným zložením skúšky, ktorá osvedčuje, že v priebehu výcviku dotyčná osoba získala:

a) primerané vedomosti z vedeckých odborov, na ktorých spočíva všeobecné ošetrovateľstvo vrátane dostatočného pochopenia štruktúry, fyziologických funkcií a správania sa zdravého a chorého človeka a vzťahov medzi zdravím človeka a jeho fyzickým a sociálnym prostredím;

b) dostatočné vedomosti o povahe a etike profesie a o všeobecných zásadách zdravotníctva a ošetrovateľstva;

c) dostatočná klinická prax; táto prax musí mať výukovú hodnotu a musí byť získaná pod vedením kvalifikovaného ošetrovateľského personálu a v zariadeniach, ktoré sú so zreteľom na dostatočný počet kvalifikovaného ošetrovateľského personálu a vybavenie primerané na poskytovanie ošetrovateľskej starostlivosti pacientom;

d) spôsobilosť zúčastňovať sa na všeobecnom výcviku zdravotníckeho personálu a skúsenosti s prácou s takýmto personálom;

e) skúsenosti v spolupráci s príslušníkmi iných profesií v zdravotníckom rezorte.

2. Výcvik uvedený v paragrafe 1 by mal pozostávať najmenej z nasledujúcich zložiek:

a) všeobecné školské vzdelanie v dĺžke 10 rokov, doložené diplomom, osvedčením alebo iným dokladom udeleným príslušnými orgánmi alebo organizáciami v členskom štáte alebo osvedčením, udelenom na základe kvalifikačnej skúšky rovnocenného štandardu, oprávňujúcim na prijatie do školy pre výcvik zdravotných sestier;

([1]) Ú. v. ES C 65, 5.6.1970, s. 2.
([2]) Ú. v. ES C 108, 26.8.1970, s. 23.
([3]) Ú. v. ES L 176, 15.7.1977, s. 1.

b) riadne denné štúdium na školách povahy špecializovaných odborných učilíšť, ktoré musí pokrývať predmety osnovy uvedenej v prílohe tejto smernice a pozostávať z trojročného kurzu alebo 4 600 hodín teoretickej a praktickej prípravy.

3. Členské štáty musia zabezpečiť, aby zariadenie, ktoré je poverené školiť sestry, zodpovedalo za koordináciu teórie a praxe v priebehu celého procesu výučby.

Teoretická a praktická výučba uvedená v časti A prílohy musí byť vyvážená a koordinovaná s klinickým výcvikom sestier uvedeným v časti B tej istej prílohy tak, aby sa poznatky a skúsenosti uvedené v odseku 1 dali nadobudnúť primeraným spôsobom.

Klinická výučba v ošetrovateľstve musí mať formu odborne vedeného výcviku na pracovisku, vrátane ošetrovateľských služieb v príbytku pacienta, schváleného príslušnými orgánmi alebo organizáciami. V priebehu tohto výcviku sa musia žiaci zdravotníckej školy zúčastňovať na činnosti oddelení zdravotníckeho zariadenia, zapojených do výcviku, spôsobom, ktorý prispieva k ich výučbe. Žiaci musia byť informovaní o povinnostiach ošetrovateľskej starostlivosti.

4. Najneskôr päť rokov po uverejnení tejto smernice a so zreteľom na prehodnotení situácie musí Rada na základe návrhu Komisie rozhodnúť, či sa ustanovenia odseku 3 o vyváženosti teoretickej a praktickej výučby na jednej strane a o klinickom výcviku sestier na druhej strane majú ponechať alebo zmeniť a doplniť.

5. Členské štáty môžu povoliť čiastočné výnimky osobám, ktoré sa čiastočne podrobili výcviku uvedenému v odseku 2 písm. b) vo forme iného výcviku, ktorý má pri najmenšom rovnocenný štandard.

Článok 2

Bez ohľadu na ustanovenia článku 1, môžu členské štáty povoliť mimoriadne formy štúdia za podmienok schválených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.

Celkové obdobie mimoriadneho štúdia nesmie byť kratšie ako riadne denné štúdium. Štandard výcviku nesmie byť narušený jeho mimoriadnou povahou.

Článok 3

Táto smernica platí tiež pre štátnych príslušníkov členských štátov, ktorí v súlade s nariadením Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva [1] vykonávajú alebo hodlajú vykonávať – ako zamestnanci – niektorú z činností uvedených v článku 1 smernice 77/452/EHS.

Článok 4

1. Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do dvoch rokov po jej uverejnení a bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty oznámia Komisii texty hlavných ustanovení vnútroštátnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5

Ak sa členský štát stretne pri uplatňovaní tejto smernice s neočakávanými ťažkosťami, Komisia preskúma tieto ťažkosti v spolupráci s dotknutým štátom a vyžiada si stanovisko Výboru vyšších úradník pre zdravotníctvo zriadeného rozhodnutím 75/365/EHS [2] zmeneného a doplneného rozhodnutím 77/455/EHS. [3]

Ak treba, predloží Komisia vhodné návrhy Rade.

Článok 6

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 27. júna 1977

Za Radu

predseda

J. SILKIN

---

[1] Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 2.
[2] Ú. v. ES L 167, 30.6.1975, s. 19.
[3] Ú. v. ES L 176, 15.7.1977, s. 13.

PRÍLOHA

OSNOVA VÝCVIKU PRE SESTRY ZODPOVEDNÉ ZA VŠEOBECNÚ STAROSTLIVOSŤ

Výcvik, ktorý sa končí udelením diplomu, certifikátu alebo iného dokladu o formálnych kvalifikáciách sestier zodpovedných za všeobecnú zdravotnú starostlivosť, musí pozostávať z nasledujúcich dvoch častí:

A. Teoretická a odborná výučba:

a) *ošetrovateľstvo:*

povaha a etika profesie,

všeobecné zásady zdravotníctva a ošetrovateľstva,

zásady ošetrovateľstva vo vzťahu k:

— všeobecnej a špecializovanej medicíne,

— všeobecnej a špecializovanej chirurgie,

— starostlivosti o dieťa a pediatrii,

— starostlivosti o matku,

— duševnému zdraviu a psychiatrii,

— starostlivosti o prestarlých a geriatrii;

b) *základné vedné disciplíny:*

anatómia a fyziológia,

patológia,

bakteriológia, virológia a parazitológia,

biofyzika, biochémia a rádiológia,

dietetika,

hygiena:
— preventívna medicína,
— zdravotná výchova,
farmakológia;

c) *sociálne vedy:*

sociológia,
psychológia,
zásady správy,
zásady pedagogiky,
sociálne a zdravotnícke právne predpisy,
právne aspekty ošetrovateľstva;

B. Klinická výučba:

Ošetrovateľstvo vo vzťahu k:

— všeobecnej a špecializovanej medicíne,

— všeobecnej a špecializovanej chirurgii,

— starostlivosti o dieťa a pediatrii,

— starostlivosti o matku,

— mentálnemu zdraviu a psychiatrii,

— starostlivosti o prestarlých a geriatrii,

— ošetrovaniu v domácnosti.